

„YHDISTÄJÄT“

Likvidaattorit „yhdistyvät” kaikin voimin. Muutama päivä sitten he olivat vähällä „yhdistyä” pe-pe-essäläisiin³⁶ — niin sanottuun „levitsaan” („vasemmistoon”), joka on eräs Puolan sosialinationalismin ryhmäkunta.

Toistakymmentä vuotta on Puolan sosialidemokratia käynyt taistelua PPS:n sosialinationalismia vastaan. Tämän tuloksena on PPS:n eräältä osalta („levitsalta”) saatu pois päästä useita nationalistisia ennakkoluuloja. Mutta taistelu jatkuu. Puolan työläissosialidemokraatit ovat mainitun PPS:n ryhmäkuntajärjestön kanssa yhdistymistä *vastaan*, pitäen tätä yhdistymistä asialle vahingollisena. Erinäiset työläiset ja erinäiset ryhmät „levitsasta” siirtyvät sosialidemokratian riveihin, koska eivät halua pysähtyä vain puolinnaiseen pe-pe-essäläisen nationalismin periaatteiden tarkistamiseen. Ja juuri samaan aikaan meidän likvidaattorimme tuppautuvat „yhdistymään” PPS:n levitsan kanssa!

Se on samaa kuin jos Venäjän sosialidemokraatit alkaisivat ohittaen Bundin „yhdistyä” vaikkapa niin sanottujen „sionisti-sosialistien” kanssa taikka alkaisivat ohittaen latvialaisen sosialidemokratian „yhdistyä” niin sanotun „latvialaisen sosialidemokraattisen liiton” (itse asiassa eserräläisen liiton) kanssa...

Emme rupea puhumaan asian muodollisesta puolesta. Tukholman edustajakouksessa Puolan sosialidemokratia teki VSDTP:n kanssa sopimuksen, jonka mukaan mitkään Puolassa olevat ryhmät eivät voi kuulua VSDTP:hen muuten kuin liittyttyään PSD:n järjestöön. Ja joulukuussa 1908 pidetty VSDTP:n Yleisvenäläinen konferenssi valtavalla äänten enemmistöllä kieltäytyi käsittelemästäkin kysymystä „levitsan” kanssa yhdistymisestä³⁷.

On aivan selvää, että melutessaan alituisesti „yhdistymisestä” Trotski ja hänen likvidaattoriystävänsä todellisuudessa *syventävät jakaantumista* samaisessa Puolassa. VSDTP:n onni on siinä, että koko tuo likvidaattorisakki sen perässä laahustavine „sovittelijoinen” on aivan kykenemätön tekemään mitään *käytännössä* — myöskään Puolassa. Muuten tietysti likvidaattorien ja PPS:n yhdistyminen aiheuttaisi Puolassa mitä syvimmän kahtiajakaantumisen.

Miksi sitten likvidaattorit ovat lähteneet ilmeiseen seikkailuun? Ei tietenkään siksi, että heillä on „hyvät päivät”. Pitäähän heidän toki jonkun kanssa yhdistyä, pitäähän heidän muodostaa edes jonkinlainen „puolue”. Kun sosialidemokraatit, PSD, eivät tule heidän mukaansa, niin heidän on pakko ottaa sosialidemokraattien asemesta pe-pe-essäläiset, joilla ei ole mitään yhteistä meidän puolueemme kanssa. Kun Venäjän kaupungeissa meidän vanhat puoluejärjestömme eivät tule heidän mukaansa, niin heidän on pakko ottaa sosialidemokraattisten solujen asemesta likvidaattorien niin sanottuja „aloiteryhmiä”, joilla ei ole mitään yhteistä VSDTP:n kanssa.

„Hyviltä päiviltä ei karkuun lennetä”... Eiköhän teidän, herrat likvidaattorit, ole jo aika alkaa yhdistyä myöskin eseriin (eserräläisiin *likvidaattoreihin?*). Nämä herrathan myös halajavat „yhdistymistä”. Siitäpä teillä vasta syntyisikin „laaja” puolue. Itse Larinkin olisi tyytyväinen...

* * *

Sillä aikaa kun likvidaattorit „yhdistyvät” „ulkovaltojen” kanssa, jatkuu heidän ja „sovittelijain” välillä tinkiminen itse tuon likvidaattori- ja sovittelijaleirin „yhdistymisen” ehtoja koskevista kysymyksistä. Hra V. Levitski on julkaisut „Nasha Zarja” lehdessä manifestikirjoituksen, jossa hän kääntyy „kaikkien” niiden „virtausten” puoleen, jotka suosivat taistelemaan äskettäin pidettyä VSDTP:n konferenssia vastaan.

Hra Levitski on antanut kirjoitukselle otsikon: „Yhdistymisen puolesta — kahtiajakoa vastaan”. Ilmetty Trotski, eikö totta? Sen jälkeen kun puoluemiehet antoivat likvidaattoreille hyvän vastaiskun *kaikilla* toiminta-aloilla, Levitski ja kumpp. ovat oppineet puhumaan vallan „sopuisaa” kieltä. Oo, he ovat kokonaan „yhtenäisyyden”

kannalla. He vain esittävät seuraavat neljä vaatimatonta „yhdistymisen” ehtoa:

1) Taistelu VSDTP:n konferenssia vastaan, konferenssia, joka yhdisti kaikki sosialidemokraatit, paitsi kourallista horjuvia.

2) „Keskusaloiteryhmän” muodostaminen puolueen asemesta (kursivointi hra Levitskin, „Nasha Zarja” № 4, s. 31). (Plehanov selitti äskettäin lehdessä, mitä ovat likvidaattorien „aloite”-ryhmät: ks. hänen „Dnevnik Sotsial-Demokrata”³⁸ № 16. Sekä Bund että Trotski, palvelen likvidaattoreita, salaavat lukijoiltaan Plehanovin selitykset. Ette niitä saa salatuksi, herrat!)

3) Ei pidä elvyttää „*poliittisesti kuolleita soluja*” (sama, s. 33).

4) On hyväksyttävä tunnus: „*maanalaisuuden palvontaa vastaan*” (sama, s. 33).

Ohjelma on hahmoteltu, joskaan ei niin avomielisesti ja varmasti kuin entisaikoina, mutta kuitenkin kyllin selvästi. Ja samassa Levitski selittää kaikille Trotskeille varsin seikkaperäisesti: eihän teillä ole valinnan varaa, hyvät herrat. Hyväksykää ehtomme, siitä hyvästä me (s.o. Levitski ja kumpp.) suostumme kernaasti seuraavaan: „lohdutukseksi itsellenne” te (s.o. Trotski ja muut hänen kaltaisensa) voitte sanoa, ettette te lähentyneet likvidaattoreita, vaan likvidaattorit lähentyivät teitä.

Samassa „Nasha Zarjan” niteessä Martov jo etukäteen uhkailee tulevaa IV Duuman sosialidemokraattista ryhmää, että jos siitäkkin tulee likvidaattoruudenvastainen, jollainen oli sen juonitteleva edeltäjä,— niin „sellaiset tapaukset kuin Belousovin tapaus³⁹ eivät enää tule olemaan poikkeuksena, vaan sääntönä”, s.o. yksinkertaisemmin sanoen, että likvidaattorit *jakavat* kahtia duumaryhmän. Rehennelkää vain... herrat likvidaattorit. Jos teillä olisi voimaa, niin te olisitte jo aikoja sitten järjestäneet oman likvidaattorilaisen duumaryhmänne...

„Yhdistymis”-asia on varmoissa käsissä — muuta ei voi sanoa...

Tuo surkea komedia, likvidaattorilais-trotskilainen „yhdistymispuuhailu” tympäisee vaatimattomimpiakin ihmisiä. Yhdistyminen on kyllä käynnissä, mutta ei kuitenkaan yhdistyminen likvidaattorien kanssa, vaan heitä *vastaan*.

* * *

Trotskin, Lieberin („Bund”) ja likvidaattorien uskomattoman hlestakovilaisuuden, heidän paljonpuhutuun „Organisaatiokomissionsa” johdosta pidämme riittävänä mainita lukijoille,— jotka haluavat tarkastaa kiistakysymyksiä vakavasti ja harkiten asiakirjojen mukaan eikä uskoa pelkkiin sanoihin,— seuraavat *tosiasiat*:

Kesäkuussa 1911, sen jälkeen, kun Lieber ja Igorev olivat poistuneet keskuskomitealaisten kokouksesta, perustettiin Pariisissa Ulkomainen organisaatiokomissio. Ensimmäinen Venäjällä oleva järjestö, jonka puoleen Ulkomainen organisaatiokomissio kääntyi, oli *Kijev*. Sen kiistatottomuuden myöntää Trotskikin. Lokakuussa 1911 Kijevin osallistuessa muodostettiin Venäjän organisaatiokomissio. Tammikuussa 1912 se kutsui koolle VSDTP:n konferenssin.

Tammikuussa 1912 kokoontui Bundin, latvialaisten Keskuskomitean ja Kaukasian aluekomitean neuvottelukokous (kaikki kolme ovat likvidaattoriryhmiä). Puolalaiset poistuiivat *heti* julistaen koko puuhan likvidaattorilaiseksi. Sitten sinne *kieltäytyivät tulemasta* „sovittelijat” ja Plehanov, joka „Dnevnik Sotsial-Demokrata” julkaisun 16. numerossa ilmoitti, että *tämän konferenssin* kutsuvat koolle *likvidaattorit*. Nyt on kesäkuu 1912, mutta Bund ja Trotski eivät ole „yhdistäneet” *ketään*, paitsi golosilaisia ja vperjodilaisia, eivät ole saaneet puolelleen *yhtään* vakavaa ja *kiistatonta* järjestöä Venäjällä, eivät ole itse asiassa vastanneet Plehanoville sanaakaan, eivät ole hituistakaan muuttaneet likvidaattorien propagandaa „Nasha Zarjassa” y.m.s. lehdissä!

Sen sijaan korulauseita ja kerskailua „yhdistymisestä” on ollut loppumattomiin.